

پیمان جبلی، رئیس سازمان صداوسیما در حکم‌هایی جداگانه مدیرکل صداوسیمای مرکز کرمانشاه و همچنین مدیرکل صداوسیمای مرکز همدان را منصوب کرد.

به‌گزارش روابط عمومی رسانه ملی، در حکم‌هایی از سوی جبلی، رئیس سازمان صداوسیما، محمد منتظر حجت به سمت مدیرکل صداوسیمای مرکز کرمانشاه و کیوان الوندی به سمت مدیرکل صداوسیمای مرکز همدان منصوب

دو انتصاب استانی از سوی رئیس رسانه ملی

یک سبک جذاب برنامه‌سازی

وربین مخفی هستید!

او همچنین در توضیح مرز اخلاقی شوخی بیان می‌کند: این است که کسی ضایع نشود. ما نمی‌خواهیم آدم‌ها را خراب کنیم. مثلاً یک بار شبکه پنج از من خواسته‌بود کیف پولی زمین بیندازم و ببینم عکس‌العمل مردم چگونه است ولی هم شما می‌دانید و هم من که اگر کیف پولی روی زمین باشد، به همان تعداد که ممکن است به جست‌وجوی صاحبش بروند به همان تعداد هم ممکن است در جیب خودشان بگذارند. در حالت دوم من نمی‌توانم آنچه را ضبط می‌شود روی آنتن بفرستم. پس کیفی خالی و فقط حاوی یک گواهینامه روی زمین انداختم و آدم‌ها وقتی می‌دیدند گواهینامه‌ای در کیف است به دنبال صاحبش می‌گشتند. یادم هست همان موقع، کسانی‌که این دوربین مخفی را دیده‌بودند، می‌گفتند به‌به، چه مردم خوبی! در حالی‌که اگر کیف پر از پول بود شاید حاصل، آن چیزی نمی‌شد که دیدیم. پس من در دوربین مخفی‌هایم با حضور آدم‌هایی عادی از سطح جامعه، به هیچ عنوان نمی‌خواهم کسی را ضایع کنم. ضمن این‌که خط‌قرمز در دوربین مخفی‌هایی که با حضور ستارگان، بازیگران، ورزشکاران و خوانندگانی که مردم دوست‌شان دارند تولید می‌کنم خراب نشدن آن اسطوره است و اگر اتفاقی می‌افتاد که ممکن بود آبروی آن شخص با خطر مواجه شود، آن قسمت را پخش نمی‌کردم. من یک عمر این کار را کرده‌ام و مردم را می‌شناسم؛ جوری شوخی می‌کنم که هم آدم‌ها بتوانند آن روی خود را نشان دهند و هم آن روی شیطان‌شان را بالا نیاورم.» (باخنده)

قهرایی در پایان می‌گوید: دوربین مخفی آینه رفتار مردم است. من با ساخت دوربین مخفی یک آینه در برابر مردم می‌گذارم و می‌گویم خودتان را نگاه کنید و تلاش می‌کنم با این کار رفتار صحیح و فضایل اخلاقی را نه به شکل مستقیم که به شیوه‌ای غیرمستقیم آموزش دهم. شما وقتی مقابل آینه قرار می‌گیرید اگر لک‌های روی صورت‌تان باشد، مشاهده و پاک‌ش می‌کنید. دوربین مخفی نیز باید چنین باشد. مثل آینه جامعه تا رفتارهای خود را در آن ببیند و به لکه‌گیری بپردازد.

یک سوزن به خود؛ یک جوالدوز به دیگری

سعید ذکایی، استاد دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه علامه طباطبایی هم از کسانی است که برای دریافت پاسخ پرسش‌هایی درباره تولید برنامه‌های دوربین مخفی سراغش می‌رویم. او درباره ارزیابی علم جامعه‌شناسی از قرار دادن آدم‌ها در موقعیتی که اطلاعی از نمایشی بودن آن ندارند و نمی‌دانند واکنش‌شان ثبت و ضبط می‌شود به‌جام جم می‌گوید: سنت یا زائری از برنامه‌سازی که با ایجاد موقعیت‌های نمایشی پنهان شکل گرفته است، دوربین مخفی نام دارد. این زائر هم شامل جنبه‌ای از سرگرمی است و هم می‌تواند ضربه‌ان نبض احساسات مردم

شدند. احصاء و اولویت‌بندی ظرفیت‌های رسانه‌ای استان برای حضور در عرصه‌های بین‌المللی، ملی و محلی؛ تلاش در مسیر عدالت رسانه‌ای با تدوین برش استانی سند تحول و فهرست‌ها و پیوست‌های مربوطه و تمهید جهش کمی و کیفی در تولید محتوای حرفه‌ای و مردمی؛ انجام تدابیر لازم برای هم‌افزایی حداکثری رسانه ملی با ظرفیت‌های فکری، فرهنگی، اجتماعی، علمی و

مدیریتی منطقه و تعامل فعال با جبهه فرهنگی-اجتماعی انقلاب اسلامی؛ و توجه ویژه به حوزه‌های مغفول عملیات رسانه‌ای اعم از روستاها، نخبگان و فرهیختگان، پشتیبانی رسانه‌ای از سبک زندگی ایرانی-اسلامی – انقلابی و ... از جمله مواردی است که پیمان جبلی در حکم‌های انتصاب محمد منتظر حجت و کیوان الوندی بر آنها تاکید کرده است.

چشم‌انداز

نسیم، به شرط «معروف»!

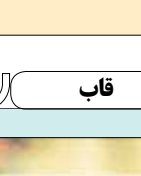
دیدن واکنش ناپهنگام انسان به یک موقعیت، برای همنوع جذابیت دارد. انسان با واکنش نشان دادن، هم خودش را فعال نگه می‌دارد و هم در جمع احساس آرامش می‌کند. پیماد واکنش نشان دادن اما نباید باعث دلخوری و بی‌احترامی یا حتی موجب افشای بعد پنهان یک شخص شود و او را خجل زده نزد آشنایان کند. در دنیای تصویری، روشی بسیار آشنا و کارشده داریم که اصطلاحاً «دوربین مخفی» نامیده می‌شود. در این روش، معمولاً با تمهیداتی، شرایط را برای انسان ایجاد می‌کنند تا واکنش ناپهنگام او را نسبت به یک کنش ضبط کنند و نمایش دهند. صحنه‌ها، ساختگی است. دوربین پنهان است. شخص مورد هدف، نمی‌داند چه چیزی در برابرش قرار دارد. او عادی در حال عبور است که در صحنه قرار می‌گیرد. طبیعی است که به تعداد انسان‌ها، واکنش داریم و همین موجب کنجکاوی می‌شود که هر کسی در این صحنه از پیش آماده شده، چه موضعی می‌گیرد. البته بعد از ثبت رویداد، به او می‌گویند دوربین مخفی بوده است. همه نیز به این نوع برنامه‌سازی، شناخت دارند اما واکنش ناپهنگام، ضبط شده است. در کشورهای دیگر، زمینه‌سازی برای گرفتن واکنش ناپهنگام از مردم در قاب دوربین، از اسفل السافلین محتوایی شروع می‌شود و مطابق آنچه ما دیده‌ایم، خیلی به اعلی علین نزدیک نمی‌شود و نهایت، کمی بالاتر از حد میانه است. تمسک به هر اندیشه‌ای که به ذهن می‌رسد، برای برنامه‌سازی، طبیعی است که نسبت به فرهنگ هر کشوری، متفاوت است. خیلی از دوربین مخفی‌هایی که دیده‌ایم در جامعه ایران قابل استفاده یا قابل نمایش نیست یا مردم تمایل ندارند واکنش آنان نمایش داده شود و آن را نوعی بی‌احترامی به خود می‌انگارند. بگذریم که بعضی از آنها، می‌تواند موجب آسیب جسمی شود. برای همین باید دقت کرد. آنچه به تازگی در شبکه نسیم تجربه شده، تمرینی درست از مدل محتوای ایرانی. اسلامی است. نمونه معروفش، حرکت دختر شش ساله یک شهید مدافع حرم در شهر و درخواست طبیعی از مردی که می‌بیند برای کمک به او نامه‌نوشتن به پدرش است. روش طبیعی است. حس و حال دخترانه نسبت به پدری که احساسش نکرده و حتی بعضاً غیبه‌خوردن به رابطه پدر و دختری دیگران، نوعی همراهی مثبت انسانی است و کسی از ورود به این قاب، ناراحت نمی‌شود. همین نشان داد بهترین روش برای دوربین مخفی، گرفتن واکنش‌های مثبت و قابل توصیه یا به قولی، پرورش و بروز دادن «معروف» است تا «منکر». ما باید به ترویج امر مثبت بپردازیم تا بیرون کشیدن ابعاد نفس اماره. این را باید بر آن پای فشرد و با دقت، برایش روش و صحنه طراحی کرد.

حسین سلطان محمدی منتقد

به محاق می‌رود در این قبیل برنامه‌ها تحریک کرد، به نظم تولید چنین برنامه‌هایی عاقلانه و منطقی است. او درباره این‌که مرز میان پرداختن به رذائل و فضایل اخلاقی در دوربین مخفی کجاست، می‌افزاید: آنچه جامعه‌شناسی بیش از هر چیز با آن سروکار دارد رفتارهای هنجاری است؛ رفتارهایی که انتظار داریم در شرایط عادی انجام شود. به‌عنوان مثال اگر دستان را دراز می‌کنیم، دست مقابل دریافتش کند. اگر سؤالی می‌پرسیم جواب بشنویم. اگر با لحن مؤدبانه صحبت می‌کنیم پاسخی مؤدبانه بشنویم و... ولی وجهی که در دوربین مخفی مورد توجه قرار می‌گیرد به چالش کشیدن همین روزمرگی و بیرون کشیدن مسأله‌ای از دل آن است تا نشان دهد اگر امر روزمره رعایت نشود آن‌وقت چه اتفاقی رخ می‌دهد و این نکته را در قالبی سرگرم‌کننده ارائه می‌دهد تا مخاطب مقداری هم هیجان‌زده و شاد شود و در ضمن ترکیب کلی این نمایش، آن نکته اخلاقی مدنظر را نیز در خود دریافتش کند. پس چه زمانی که انتخاب موضوع بسیار منزه‌طلبانه و چه وقتی که بسیار بدبینانه صورت می‌گیرد مخاطب در برابر هر دو مقاومت خواهد کرد و سرانجام حساسیت‌هایش را از دست خواهد داد. بنابراین بهترین کار حرکت بر مبنای سنجش احساس عمومی است به‌گونه‌ای که هم از نگاه آرمانگرایانه و هم از نگاه تخطئه‌گرایانه فاصله داشته‌باشد.

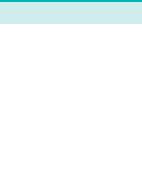
ذکایی در جواب این که ظرفیت آدم‌ها نسبت به مورد انتقاد قرار گرفتن و به عبارت دیگر دیدن رذائل اخلاقی خود در قاب تلویزیون چگونه باید افزایش یابد، می‌گوید: تفاوت واکنش آدم‌ها در این موقعیت به علت تفاوت فرآیند یادگیری انضباط، مراقبت، مدیریت، قانون و... و بسیار طبیعی و نشان‌دهنده حیات جامعه است که باید به رسمیت شناخته شود. این حاصل ابتکار سازندگان این قبیل برنامه‌هاست که تشخیص دهند کدام مسائل را می‌توان راحت‌تر دستمایه کار قرار داد و این ظرفیت درخصوص کدام یک وجود ندارد و محتمل است که واکنش‌ها غیرقابل مدیریت باشد و در نتیجه از موقعیت‌هایی که منجر به ایجاد خشم می‌شود پرهیز کنند. در مجموع اگر بخواهم به مصداقی اشاره کنم، باید بگویم در کنار خیل عادات خوبمان، یکی از عادات بدمان منتسب کردن رذائل اخلاقی به دیگری و میراکردن خود است؛ دیگری‌ای که همسایه، دوست، آشنا، غریبه و... است. این رفتار قبیله‌گرایانه از رسیدن به وفاقی که مورد نیاز شکل‌گیری یک کل منسجم است دورمان می‌کند و در نهایت موجب فرسایش سرمایه‌های اجتماعی می‌شود. پس خوب است در این برنامه‌هایی از محورها و اولویت‌هایمان وزن یک سوزن به خود و یک جوالدوز به دیگری باشد.

بیکوزکدر اسکن کنید

یک مجموعه پلیسی موفق روی آنتن شبکه تماشا

بازبخش سریال «ناوارو» به‌زودی از شبکه تماشا روی آنتن خواهد رفت. مجموعه‌ای تلویزیونی که بازجویی و تجسس کمیسر پلیسی به‌نام آنتوان ناوارو با بازی روزه هانن را در شهر پاریس نشان می‌دهد که پس از نایب‌شدن همسرش به تنهایی با دخترش یولاند زندگی می‌کند. شخصیتی که در ذهن تماشاگر ایرانی با صدای زنده‌یاد بهرام زند همنشین شده است. روزه هانن در ۶۰سالگی ایفای نقش ناوارو را برعهده گرفت و در تمام قسمت‌های این سریال ۱۰۹قسمتی بازی کرد. مدیریت دوبلاژ سریال ناوارو را بهرام زند برعهده داشت و خودش هم به‌جای این بازیگر مداپیشگی کرد. از ناوارو به‌عنوان یکی از مجموعه‌های پلیسی موفق اروپایی یاد می‌شود و روزه هانن نماینده‌ای شایسته برای کارآگاه فرانسوی به‌شمار می‌آید.

بیکوزکدر اسکن کنید

رسانه MEDIA

سه‌شنبه ۱۵ شهریور ۱۴۰۱ ■ شماره ۶۳۰۲

یادداشت

«نسیم»، هم جذاب هم فرهنگ‌ساز

شیداسلامی

منتقد و کارشناس رسانه

حالا که رئالیٹی شوها جای خود را در تلویزیون و نمایش خانگی باز کرده‌اند، «تلویزیون-واقعیّت» (رئالیٹی تی‌وی) را عموماً در زمره گونه‌های متأخر برنامه‌سازی نام می‌برند، حال آن‌که اولین خروجی‌های این ژانر، از سال ۱۹۴۸ و باتولید «CandidCamera»

یا همان دوربین مخفی یا به عرصه تصویر گذاشتند.

رئالیٹی تی‌وی‌ها برنامه‌هایی‌اند بدون فیلمنامه مکتوب اما داراماتیک که رفتار افراد براساس یک موقعیت خلق‌شده از سوی فیلمساز را ثبت می‌کنند. آنها اغلب مطایبه‌آمیز یا رقابت‌محورند و گاه افراد از سوی طراح یا کارگردان برنامه توجیه‌نیز می‌شوند که چگونه خط اصلی داستان یا اتفاقات مدنظر را پیش ببرند اما درحال نتیجه‌نهایی هرگز به‌طور صدردص طرح‌ریزی نمی‌شود و پیش‌بینی‌پذیر نیست. دوربین مخفی‌ها، هم اولین تولیدات این گونه بوده‌اند هم اشتاترین‌شان؛ میان برنامه‌های کوتاه و تکرارشونده پرتولفرداری که همواره با هدف ایجاد هیجان و خنده تولید شده‌اند. نکته قابل‌تأمل در این نمونه‌ها، سوق تدریجی محتوای دوربین مخفی‌ها به سمت خشونت است؛ خشونتی که گاه بیننده را در تعارض قرار می‌دهد و در درک علت مشاهده دردکشیدن و آسیب‌دیدن انسان‌ها، خشمگین‌شدن، احساس تجاوز به حریم خصوصی و تحقیرشدگی و... همراه بایس زمینه صوتی خنده یا موسیقی طنزآمیز، دچار تضاد و احساسات متناقض می‌کند. حالا دوربین مخفی‌ها یک وجهه تبلیغاتی نیز پیدا کرده‌اند و جنبه سودآوری و درآمدزایی‌شان، هم جذابیت هنری و تکنیکی کارها را ارتقا داده و هم خنداندن و شوکه‌کردن به هر قیمت ممکن را برغنج‌تر از پیش ساخته. آش شوری که صدای بینندگان‌شان را هم درآورده است. مثل برنامه «دوربین مخفی» رامز جلال که سال‌ها جزو برنامه‌های مناسبتی ماه‌رمضان در مصر بوده و به‌دلیل هیجان و سرگرمی، مخاطبان زیادی را هم به خود جذب کرده بود اما در سال‌های اخیر روند خود را تغییر داد و اعتراض مخاطبان و انتقاد از این برنامه را برانگیخت، تا جایی که در سال ۲۰۲۰ خیلی‌ها در مصر منتق القول شدند که برنامه دوربین مخفی دیگر نه‌تنها سرگرم‌کننده نیست که سخیف و خشونت‌محور هم شده است. در نتیجه، شورای عالی تبلیغات مصر درخواست توقف آن را مطرح کرد و درخواست‌هایی قانونی نیز برای توقفش به دادستانی ارائه شد. تمام اینها را بگذارید کنار برنامه نسیم‌ای شبکه نسیم که «آگاهی‌بخشی درباره معضلات فرهنگی و آسیب‌های اجتماعی»، «فرهنگ‌سازی صحیح» و «ترویج احترام به آرمان‌های ملی و ارزش‌های دینی» را در دستورکار دارد. این برنامه که معروف‌ترین قسمتش، حاوی حضور دختر خردسال یک شهید مدافع حرم در میان مردم، با هدف توجه‌دادن به ارزش فرهنگی و ایثار و جایگاه شهدای مدافع حرم و خانواده‌هایشان بود، به‌سرت در فضای شبکه‌های اجتماعی پربازدید شد. شخصیت‌های اصلی نسیم، هم از بازیگرانی صرفند که خود را در موقعیت‌های آزریش تعیین‌شده قرار می‌دهند و هم از شخصیت‌های هویت‌دار واقعی متعلق با طراح برنامه، مثل آن‌که در یکی از قسمت‌های اخیر این برنامه یک جانباز جنگ‌تحملی روشندل و ایثارگر هر دو دست، با کمک مردم خود، راه یک موبک عزاداران حسینی رساند و از آنان خواست به جای او که دست ندارد، به نشانه عزاداری این جانباز برای سیدالشهدا(ع)، بر سینه‌اش بزنند. دیگر نمونه‌های جذاب این برنامه نیز با ایده‌پردازای قوی، پایش دقیق معضلات فرهنگی و آسیب‌های فضای مجازی، بایسته‌های تربیت نسل، ارزش‌های مهجور و سایه‌روشن‌های کمتر دیده‌شده تاریخ پر حسامه معاصر و... تلاش دارد تا ضمن رعایت جنبه مفرح‌بودن و جذابیت بصری، کارکرد فرهنگ‌سازی صحیح تلویزیون را به‌طور و بروز برساند.

نگران عکس‌العمل شدید و اجازه ندادن برای پخش است. نکته دیگر این که یکی از سخت‌ترین بخش‌های دوربین مخفی ضبط صدای آن است، چراکه شما برای ضبط صدا در محیط، نیازمند نزدیک کردن میکروفن به سوزه هستید و چون سوزه نباید متوجه شود در چه موقعیتی قرار گرفته برای نزدیک کردن میکروفن به او مجبورید به هزار کلک متوسل شوید؛ از جمله آنها استفاده از چند میکروفن و گرفتن صدا از جهات مختلف است. کسانی که به بازسازی موقعیت می‌پردازند کارشان را با پنهان کردن یک میکروفن در گوشه‌ای، با اطلاع سوزه پیش می‌برند و آنچه در فضای مجازی می‌بینید اکثراً به این شکل و دوربین مخفی‌های بازسازی شده و نه واقعی هستند.

او درباره دیگر چالش‌های ساخت دوربین مخفی می‌افزاید: ساخت دوربین مخفی بسیار زمان‌بر است. شما برای ضبط یک سریال می‌توانید در طول روز ۱۲ تا ۱۰ دقیقه‌کمی کمتر یا بیشتر به فیلمبرداری بپردازید اما برای دوربین مخفی نمی‌توانید چنین کاری انجام دهید، چراکه کشاندن سوزه به موقعیت مورد نظر و فیلمبرداری از او بدون اطلاعش به وقت بیشتری نیاز دارد. در نهایت می‌توانید روزی ۳ تا ۴ دقیقه به ضبط بپردازید و در نتیجه برآورد بودجه‌تان بیشتر از چیزی می‌شود که گمان می‌کرده‌اید. بیشترین خرج ضبط دوربین مخفی، جز دستمزدی که باید به بازیگر بدهید، هزینه اجاره روزانه و ماهانه وسایل از جمله دوربین و میکروفن و... است و هنگامی که دقیقه تولیدتان پایین می‌آید، هزینه‌تان بالا می‌رود و همین باعث می‌شد سفارش دهندگان کار نسبت به این موضوع معترض باشند. در صورتی‌که اگر بخواهید دوربین مخفی واقعی و نه بازسازی‌شده تولید کنید چاره‌ای جز طی این مسیر نیست و اگر بخواهید یک دوربین مخفی خوب بسازید باید بدانید که کاری گران پیش‌رو دارید. قهرایی در پاسخ به این که اگر بعد از طی همه مراحل سوزه مایل به پخش حاصل کار نبود، می‌گوید: پخشش نمی‌کردم و حتماً باید ورقه‌ای برای من امضا می‌کردند تا بعد از من شکایت نشود.

تلنگر

یادی از سقای بی‌دست

برنامه «حسرت» از مجموعه «نسیم» به مناسبت شب تاسوعا روی آنتن رفت و زندگی سخت جانبازان را از دریچه لحظاتی از زندگی آقای طرفدار، جانبازی از اهالی کاشان به تصویر کشید. به گفته عمرانی، طرفدار که از ناحیه چشم و دست جانباز

است خیلی شرایط سخت و پیچیده‌ای دارد. او به جام‌جم می‌گوید: آقای طرفدار همراه ما شدند تا بتوانند یکی از دغدغه‌های این عزیزان را در روز شهادت قمر پنی‌هاشم که معروف به سقای بی‌دست است، برای مخاطبان شبکه نسیم به تصویر بکشند. خواستیم تناسبی بین آن بزرگوار و جانبازان بی‌دست ایجاد کنیم. به نظم

کار خیلی خوبی از آپ درآمد که نشان می‌دهد مردم ایران با همه گایه‌ها و مشکلاتی که دارند همچنان نسبت به جانبازان و شهدا سرشار از

حس ارادت هستند.

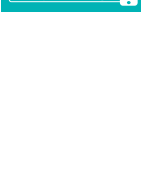

یک موسیقی التهاب‌برانگیز برای مجرمان جرایم رایانه‌ای

موسیقی متن و تیتراژ سریال «هوش سیاه» کاری از آرمان موسی‌پور، آهنگساز شناخته شده است. سریالی با موضوع جرایم رایانه‌ای که نخستین‌بار اردیبهشت ۱۳۸۹ از شبکه سه روی آنتن رفت و این شب‌ها ساعت ۲۱ از شبکه آی فیلم پخش می‌شود. به گفته کارگردان آن،

مسعود آب‌پرور پلانی در این سریال نیست که در آن دوربین روی سه‌پایه قرار گرفته باشد. در هوش سیاه ۱۵ عمدتاً موضوعاتی چون سرقت نرم‌افزار و هک مورد بحث قرار گرفت و آرمان موسی‌پور نیز در ساخت موسیقی‌اش به سمت ایجاد فضایی پرالتهاب و هیجان‌برانگیز رفت. حسین یاری، کیکاووس یاکیده، کمند امیرسلیمانی و ...

از جمله بازیگران فصل اول این سریال بودند که فصل دومش اردیبهشت ۱۳۹۲ پخش شد. آرمان موسی‌پور از جمله چهره‌های مطرح ساخت موسیقی متن برای سریال‌های تلویزیونی است که با مجموعه‌های دلنوازان، فاصله‌ها و هوش سیاه و ۲ به شهرت رسید.

بیکوزکدر اسکن کنید

آوا